T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 697
KARAR NO : 2015 / 704
KARAR TR : 26.10.2015

ÖZET : Davalı Belediyenin hizmet alanında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılmasında kullanılan elektrik tüketimine ilişkin faturaların ödenmediğinden bahisle, ödenmeyen fatura bedellerinin faizi ile birlikte tahsili istemiyle açılan davanın, özel hukuk hükümlerine göre ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Gediz Elektrik Dağıtım A.Ş. İzmir İl Müdürlüğü
Vekilleri : Av. B. A., Av. M.A. K.
Av.N. K., Av.F. D.
Davalı : Canlı Belediye Başkanlığı/ Bayındır Belediye Başkanlığı

O L A Y : Davacı vekili, müvekkili Şirketin davalı Belediyenin hizmet alanında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılması hizmetini, 1 Nisan 2003 tarihine kadar, 09 Kasım 1995 tarih ve 22458 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Elektrik Tarifeleri Yönetmeliği, bu tarihten sonra ise EPDK Müşteri Hizmetleri Yönetmeliği hükümlerine göre yürüttüğünü; "Elektrik Tarifeleri Yönetmeliği'nin, "Abone Grupları ve Tarifeler" ana başlıklı, "Abone Grupları" başlıklı 5.maddesi "G" bendinin, "Aydınlatma" başlığı altında, a-ibadethane aydınlatması, b-genel aydınlatma, c-karayolları aydınlatması bölümlerine ayrılmış olduğunu; Yönetmeliğin 5/G-b maddesinde "Genel Aydınlatma" "İI, ilçe, belde ve köylerdeki, cadde, sokak, ile kamuya ait ücretsiz girilen park ve bahçe gibi halka açık yerlerin aydınlatılmasıdır. Bu aydınlatmalarla ilgili elektrik enerjisine Ücretsiz ve Tarife Altı Yönetmeliği hükümleri uygulanır. Genel aydınlatma projesi dışında yapılmış olan özel ve dekoratif amaçlı aydınlatmalar bu kapsama girmez ."hükmünü taşıdığını, bahse konu Yönetmelik hükmü gereğince Davalı ve aynı statüdeki diğer abonelere reel ölçüm yapılmaksızın, satın alınan enerjinin %3'ü karşılığının alınmış ve her yıl düzenlenen bilançolara yansıtılmış olduğunu;

Uygulama bu şekliyle devam ederken 08.01.2002 tarihinde yürürlüğe giren 4736 sayılı "Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun'un 1.maddesi ile, " ……kamu kurum ve kuruluşlarınca üretilen mal ve hizmet bedellerine işletmecilik gereği yapılması gereken ticari indirimler hariç herhangi bir kişi veya kuruma ücretsiz veya indirimli tarife uygulanmaz." hükmünün vazedildiğini; bu düzenlemeden sonra ise Elektrik Piyasası Müşteri Hizmetleri Yönetmeliği ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 13. maddesi uyarınca alınan 112 sayı ve 21.03.2003 tarihli Enerji Piyasası Düzenleme Kurul kararıyla, Genel Aydınlatma tarife grupları içine alınarak ücretlendirmeye tabi tutulduğunu, böylelikle Davalıya ücretsiz ve tarife altı hükümlerin uygulanmasına son verildiğini;

Daha sonra ise 23.05.2002 tarih 24763 sayılı Resmi Gazetede Bakanlar Kurulunca alınan "Elektrik Abonesi Bazı Kişi ve Kuruluşların 08.01.2002 tarihli 4736 sayılı Kanunun 1.maddesinin 1.fıkrası hükmünden Muaf Tutulması ve Uygulama Esaslarının Düzenlenmesine İlişkin Ekli Karar'ın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar"ın yayımlandığını, söz konusu kararın "İndirimli tarifeden yararlanacak kişi ve kurumlar" başlıklı 2. maddesinin f bendinde ibadethaneler ve genel aydınlatma yerlerinin (il, ilçe, belde ve köylerdeki cadde ve sokak ile kamuya ait ücretsiz girilen park ve bahçe gibi halka açık yerler) indirimli tarifeden faydalanacak birimler olarak karar altına alınmış bulunduğu; aynı Kararın 3. maddesinin f bendinde ise "2002 yılı içerisinde bu kararın 2. maddesinin (f) bendinde belirtilen abone gruplarına ilişkin ölçü sistemlerinin tesis edilmesini takiben, genel aydınlatma yerlerinin elektrik enerjisi yıllık giderleri belediye sınırları içerisinde ilgili belediye, belediye sınırları dışında ilgili il özel idare bütçesinden, ibadethanelerin elektrik enerjisi ise Diyanet İşleri Başkanlığının takip eden yıl bütçesine konacak ödenekten karşılanır."hükmünün yer aldığını, bu Bakanlar Kurulu Kararının idari davaya konu edildiğini, konu hakkında Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulunca karar verildiğini; bunun üzerine Müvekkilinin, Davalı Belediyenin sorumluluk sahasında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılmasını gerçekleştirdiği tesislere ölçü sistemi kurduğunu ve bu ölçü sisteminden geçen enerjiyi Davalı Belediyeye anılan mevzuat hükümleri gereği fatura ettiğini; davalıya tebliğ edilen 7 adet fatura karşılığı olan 22.12.2008 tarihi itibari ile gecikme cezası ve KDV dahil toplam 10.434,69 YTL'ye tekabül eden (asıl alacak 10.162,85 YTL) bedeli ödemekten davalı idarenin kaçındığını, Davalının faturaları, abone sözleşmesinin olmaması ve genel aydınlatma işleminin kamuya yönelik olması gerekçesiyle iade ettiğini, Müvekkilinin yaptığı işlemin Bakanlar Kurulu kararına ve diğer mevzuata dayandığını, müvekkilinin davalıyı sözleşme yapmaya davet etmesine rağmen davalının yanaşmadığını ifade ederek; davalarının kabulü ile, 10.434,69 -YTL alacağın 22.12.2008 tarihinden itibaren işleyecek Merkez Bankasının kısa vadeli kredilere uyguladığı %25 oranındaki reeskont faizi ve faizin KDV.si ile birlikte davalı Belediyeden tahsili istemiyle 22.12.2008 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

BAYINDIR ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 29.12.2008 gün ve E:2008/326, K:2008/290 sayı ile, dava dilekçesinin geniş bir özetini yaptıktan sonra; davaya konu elektrik bedelinin 4736 sayılı kanuna dayanılarak çıkarılan

4100 sayılı Bakanlar Kurulu kararına dayanılarak talep edilmiş olduğu; davalı tarafin sorumluluğunun kaynağının anılan Bakanlar Kurulu kararı olduğunun anlaşılması karşısında, taraflar arasındaki uyuşmazlığın 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2. maddesi hükmünce idari yargının görev alanına girdiği ve iş bu davanın idari yargı yerinde açılması gerektiği kanaatine varılmış olduğu, öte yandan aynı mahiyette olan Mahkemelerinin 2007/211 -2008/34 esas karar sayılı kararının, Yargıtay'ın 4. Hukuk Dairesinin 09.10.2008 tarih 2008/10150-11507 esas karar sayılı ilamı ile onanmasına karar verilmesi nedeniyle usul ekonomisi yönünden yargılama yapılmasına gerek görülmeyerek tensiben hüküm kurulduğu belirtilerek; davanın konusunun idari yargının görev alanına girmesi nedeniyle Mahkemelerinin görevsizliğine karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine bu karar, Yargıtay'ın 4. Hukuk Dairesinin 12.10.2009 gün ve E:2009/8887, K:2009/11077 sayılı kararıyla onanmış ve kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle, 2.12.2009 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

İzmir 3. İdare Mahkemesi; 9.2.2011 tarih ve E:2010/446, K:2011/153 sayı ile, dava konusu edilen alacağın tam yargı davasına konu edilemeyeceğinden bahisle, davanın 2577 sayılı yasanın 15/1-b maddesi uyarınca incelenmeksizin reddine karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Danıştay Onuncu Dairesi: 20.2.2015 gün ve E:2011/7177, K:2015/632 sayı ile, açılan davanın idare mahkemelerinin görevlerine giren iptal ve tam yargı davaları ile yasada sayılan diğer dava türleri arasında olmadığından, genel hükümler uyarınca adli yargı yerlerinde görülmesinin gerektiği; davanın görev yönünden reddine karar verilmesi gerekirken, davanın incelemeksizin reddi yolunda verilen temyize konu mahkeme kararında hukuki isabet bulunmadığı; ayrıca, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesinden bahisle; Bayındır Asliye Hukuk Mahkemesi'nin idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle verdiği 29.12.2008 tarih ve E:2008/326, K:2008/290 sayılı görevsizlik kararı üzerine İzmir 3. İdare Mahkemesinde açılan bu davada da, Mahkemece, Dairelerinin bozma kararına uyulması halinde görevli mahkemenin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi gerektiğinin tabii olduğu gerekçesiyle; temyiz isteminin kabulü ile İzmir 3. İdare Mahkemesi'nin 9.2.2011 tarih ve E:2010/446; K:2011/153 sayılı kararının bozulmasına, dava dosyasının yeniden bir karar verilmek üzere anılan İdare Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

İZMİR 3.İDARE MAHKEMESİ: 26.6.2015 gün ve E:2015/920 sayı ile, "(…) bozma kararına uyularak dava dosyası incelendi, gereği görüşüldü.

2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 14.maddesinin 3.fikrasının (a) bendinde; dava dilekçelerinin görev ve yetki yönünden ilk incelemeye tabi tutulacağı, 15.maddesinin 1.fikrasının (a) bendinde ise; adli ve idari yargının görevli olduğu konularda açılan davaların reddine karar verileceği hükme bağlanmıştır.

Öte yandan, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Yasanın 1. maddesinde, bu Yasa kapsamında tahsil edilecek alacaklar tek tek sayılmak suretiyle belirlenmiştir. Sözü edilen Yasanın 1. maddesinde sayılan idareler ve alacakları dışındaki alacakların takip ve tahsilinde ise, bu Yasa hükümlerinin uygulanması olanaklı değildir.

Bu duruma göre, dava konusu işlemin, Bayındır Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 29.12.2008 tarih ve E:2008/326, K:2008/290 sayılı görev ret kararında; davaya konu elektrik bedelinin 4736 sayılı Kanuna dayanılarak çıkarılan 4100 sayılı Bakanlar kurulu kararma dayanılarak talep edildiği, davalı tarafin sorumluluğunun kaynağının anılan Bakanlar Kurulu kararı olduğunun anlaşılması karşısında 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2. maddesi hükmünce idari yargının görev alanına girdiğinin belirtildiği anlaşılmakta ise de; olayda, davacı şirketçe tam yargı davasına konu yapılan fatura bedellerine ilişkin alacak, özel hukuk hükümlerine göre icra kanalıyla takip ve tahsil edilebilecek bir alacak niteliğinde olduğundan, bu alacağın 6183 sayılı Yasa uyarınca takip ve tahsili veyahut da yukarıda tanımı verilen tam yargı davasına konu edilmek suretiyle tazmini mümkün olmadığından açılan davanın görülmesi ve çözümlenmesi görevi Asliye Hukuk Mahkemesine ait olmaktadır.

Dava konusu olayda, davalı idarenin hizmet alanında bulunan cadde ve sokak aydınlatma yerlerinin elektrik tüketim bedellerine ilişkin olarak 7 adet faturanın, davalı idare tarafından ödenmeyip iade edilmesi nedeniyle, faturaların karşılığı olan 10.434,69 TL tutarındaki alacağın 22.10.2008 tarihinden itibaren işleyecek olan avans faizi ve faizin katma değer vergisi ile birlikte davalı idareden tahsili istemiyle ilk olarak Bayındır Asliye Hukuk Mahkemesi'nde dava açıldığı, anılan Mahkemenin 29.12.2008 tarih ve E:2008/326, K:2008/290 sayılı kararı ile uyuşmazlığın idari yargının görev alanı içerisinde bulunduğu gerekçesi ile davanın görev yönünden reddine karar verdiği, bu kararın kesinleşmesi üzerine davacı tarafından görülmekte olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. Maddesinde "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler.

Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir." hükmüne yer verilmiştir.

Bu durumda, yukarıda yapılan açıklamalar uyarınca uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanı içerisinde bulunmadığı ve davanın önceki görevsizlik kararı veren Bayındır Asliye Hukuk Mahkemesinin görev alanı içerisinde kaldığı sonucuna varıldığından, yukarıda hükmüne yer verilen 2247 sayılı Kanun uyarınca, görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurmak gerekmiştir.

Açıklanan nedenlerle, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına, dava dosyası ve ara kararı ile temin edilecek Bayındır Asliye Hukuk Mahkemesi'nin E:2008/326 sayılı dosyasının Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, uyuşmazlığın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesinin bu konuda bir karar vermesine kadar geri bırakılmasına…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK,

Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 26.10.2015 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; 1- Davacı şirket tarafından adli yargı yerinde Canlı Belediye Başkanlığı'na karşı dava açıldığı; idari yargı yerinde de aynı idare hasım olarak gösterilmiş ise de; İdare Mahkemesince, "…23.03.2008 tarih ve 26824 Mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 5747 sayılı Büyükşehir Belediyesi Sınırları İçerisinde İlçe Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 2.maddesi 1.fikrası hükmü gereğince ekli 42 sayılı listede yer alan Canlı Belediyesi kapatılarak Bayındır Belediyesine katıldığı ve artık Canlı Belediye Başkanlığı tüzel kişiliğinin ortadan kalktığı…" belirlemesi ve "davanın da bu idareye yöneltilmesi gerektiği" yolundaki kararı üzerine, davacı şirketin Bayındır Belediye Başkanlığını hasım olarak gösterdiği, dolayısıyla davanın taraflarının aynı olması gerektiğine ilişkin 2247 sayılı Yasaya aykırılık bulunmadığı;

2- İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı Belediyenin hizmet alanında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılmasında kullanılan elektrik tüketimine ilişkin faturaların ödenmediğinden bahisle, ödenmeyen fatura bedellerinin faizi ile birlikte tahsili istemiyle açılmıştır.

2577 sayılı "İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı" başlıklı 2.maddesinde

"1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Ana.Mah.nin 21/9/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000 - 4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar.

2. İdari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. İdari mahkemeler; yerindelik denetimi yapamazlar, yürütme görevinin kanunlarda gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde veya idarenin takdir yetkisini kaldıracak biçimde yargı kararı veremezler.

3. Cumhurbaşkanının doğrudan doğruya yaptığı işlemler idari yargı denetimi dışındadır" denilmiştir.

İdari dava türlerinden biri olan tam yargı davası, idari nitelikteki işlem ve eylemlerden kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan ve idarenin Kamu Hukuku kurallarına ilişkin sorumluğunu gündeme getirerek, doğan zararın tazminine veya hakkın geri verilmesine mahkûm edilmesi isteklerini konu edinen davalardır.

Dosyanın incelenmesinden; belediye ve mücavir alan sınırları içindeki cadde, sokak ve kamuya ait ücretsiz girilen halka açık yerlerin aydınlatılması hizmetinin, 08.01.2002 tarih, 4736 Sayılı "Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun"un yürürlüğe girdiği tarihe kadar Davacı Kuruluş tarafından ölçüm yapılmaksızın karşılandığı, 4736 Sayılı Yasanın 1.maddesi uyarınca bu uygulamaya son verildiği, anılan Yasa ve 233 sayılı KHK'nin 35.maddesine dayanılarak çıkarılan Bakanlar Kurulu'nun 12.04.2002 tarihli 4100 Sayılı Kararının 2.maddesinin (f) bendi ile il, ilçe, belde ve köylerdeki genel aydınlatma yerlerinin indirimli tarifeden yararlanacak birimler kapsamına alındığı, aynı Kararın 3. maddesinin (f) bendinde, 2002 yılı içerisinde bu kararın 2. maddesinin f bendinde belirtilen abone gruplarına ilişkin ölçü sistemlerinin tesis edilmesini takiben, genel aydınlatma yerlerinin elektrik enerjisi yıllık giderlerinin belediye sınırları içerisinde ilgili belediye … bütçesinden … karşılanacağının belirtildiği; (Bakanlar Kurulu Kararının, belediyelere ilişkin kısmının iptali istemiyle açılan davanın Danıştay10.Dairesinin -8.Daire ile yapılan müşterek Kurulunun- 5.7.2005 gün ve E:2002/4286, K:2005/3965 sayılı kararıyla reddedildiği, kararın İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından onandığı, karar düzeltme isteminin reddedildiği ve kesinleştiği), bunun üzerine Davacı Kurumun, 2008/10. döneme ilişkin cadde-sokak aydınlatmaları nedeniyle harcanan elektrik bedeli olarak düzenlediği 7 adet faturayı davalı Belediye Başkanlığına gönderdiği, Belediye Başkanlığının bu faturaları ödemeyip iade etmesi üzerine, Davacı Şirketçe faturalar konusu bedelin davalı Belediyeden tahsiline karar verilmesi istemiyle bu davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Davacı Gediz Elektrik Dağıtım A.Ş. ile Davalı (Canlı-Bayındır)Belediye arasında genel aydınlatmaya ilişkin abonman sözleşmesinin bulunmadığı, bedelin tahsili yolunda tesis edilen işlemin abonman sözleşmesine göre değil, 4736 sayılı Yasaya dayanılarak Bakanlar Kurulunca çıkarılan 2002/4100 sayılı karar dayanak alınarak tesis edildiği anlaşılmış ise de açılan davanın işlemin iptali değil alacak davası niteliğinde olduğu açıktır.

Öte yandan 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Yasanın 1. maddesinde, bu Yasa kapsamında tahsil edilecek alacaklar sayılmak suretiyle belirlendiğinden, bu koşulları taşımayan alacakların takip ve tahsilinde, bu Yasa hükümlerinin uygulanması olanaklı değildir.

Bu durumda, dava konusu edilen alacağın idari bir dava niteliğinde olmadığı, özel hukuk hükümlerine göre çözümlenmesi gereken bir alacak davası niteliğinde olduğundan davanın, özel hukuk hükümleri çerçevesinde görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, İzmir 3.İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile Bayındır Asliye Hukuk Mahkemesi'nin verdiği 29.12.2008 gün ve E:2008/326, K:2008/290 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İzmir 3.İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Bayındır Asliye Hukuk Mahkemesinin 29.12.2008 gün ve E:2008/326, K:2008/290 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 26.10.2015 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
ÖZGÜLDÜR	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN